

UOHSX00K0B3Q

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-S0414/2024/VZ
Číslo jednací: ÚOHS-28456/2024/510

Brno 24. 7. 2024

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 20. 5. 2024 na návrh z téhož dne, jehož účastníky jsou

- zadavatel – Česká republika - Záchraný útvar Hasičského záchranného sboru České republiky, IČO 75152304, se sídlem Opavská 771/29, 748 01 Hlučín,
- navrhovatel – Agentura POZITIF s. r. o., IČO 62906224, se sídlem Do Čertous 2622/14, 193 00 Praha,

ve věci přezkoumání úkonů zadavatele učiněných v otevřeném řízení zahájeném za účelem uzavření rámcové dohody „Rámcová dohoda o provádění výcviku v rámci projektu Profesionalizace řidičů Hasičského záchranného sboru České republiky“, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 3. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 3. 2024 pod ev. č. Z2024-013307 ve znění pozdějších oprav,

rozhodl takto:

Návrh navrhovatele – Agentura POZITIF s. r. o., IČO 62906224, se sídlem Do Čertous 2622/14, 193 00 Praha – ze dne 20. 5. 2024 **se** podle ustanovení § 265 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, **zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.**

ODŮVODNĚNÍ

I. ZADÁVACÍ ŘÍZENÍ

1. Odesláním oznámení o zahájení zadávacího řízení do Věstníku veřejných zakázek zadavatel – Česká republika - Záchraný útvar Hasičského záchranného sboru České republiky, IČO 75152304, se sídlem Opavská 771/29, 748 01 Hlučín (dále jen „zadavatel“) zahájil jako veřejný zadavatel dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), dne 27. 3. 2024 za účelem uzavření rámcové dohody „Rámcová dohoda o provádění výcviku v rámci projektu Profesionalizace řidičů Hasičského záchranného sboru České republiky“ otevřené řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 27. 3. 2024 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 28. 3. 2024 pod ev. č. Z2024-013307 ve znění pozdějších oprav (dále jen „veřejná zakázka“).
2. Podle popisu veřejné zakázky v Oznámení o zahájení zadávacího řízení je předmětem veřejné zakázky „[p]rovádění výcviku v kurzech bezpečné jízdy s nákladními automobily pro řidiče Hasičského záchranného sboru České republiky“.
3. Dle Oznámení o zahájení zadávacího řízení činí předpokládaná hodnota všech veřejných zakázek, které mohou být zadány na základě rámcové dohody 14 400 000 Kč bez DPH.
4. Dne 26. 4. 2024 podal navrhovatel námitky proti zadávacím podmínkám (dále jen „námitky“), jež byly zadavateli doručeny téhož dne.
5. Zadavatel rozhodnutím ze dne 7. 5. 2024 (dále jen „rozhodnutí o námitkách“), které bylo navrhovateli doručeno téhož dne, námitkám navrhovatele nevyhověl a námitky odmítl. Vzhledem k tomu, že navrhovatel považoval uvedené rozhodnutí zadavatele za učiněné v rozporu se zákonem, podal k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) návrh na zahájení správního řízení o přezkoumání úkonů zadavatele (dále jen „návrh“). Návrh ze dne 20. 5. 2024 Úřad obdržel téhož dne. Stejnopis návrhu zadavatel obdržel rovněž dne 20. 5. 2024.

II. OBSAH NÁVRHU

6. Navrhovatel předně ve svém návrhu namítá, že zadavatel stanovil zadávací podmínky v rozporu s § 6 a § 36 odst. 1 zákona, když má za to, že zadavatel nedůvodně, nepřiměřeně a diskriminačně omezil hospodářskou soutěž, když počet lokalit přípustných pro realizaci předmětu plnění veřejné zakázky omezil požadavkem na konkrétní dojezdovou vzdálenost od adresy Opavská 771/29, Hlučín, resp. takto navázal předmět plnění na konkrétní místo a dále, že nedůvodně stanovil krátké dojezdové vzdálenosti od Hlučina a rovněž omezil okruh potenciálních dodavatelů požadavkem na kyvnou desku, když tento požadavek porušuje rovněž zásadu podpory inovací, neboť preferuje zastaralé technické řešení na úkor moderních.
7. Navrhovatel namítá, že zadavatel v rozporu s § 6 zákona ve spojení s § 36 odst. 1 zákona nedůvodně, nepřiměřeně a diskriminačně omezil hospodářskou soutěž, když neodůvodněně navázal předmět plnění veřejné zakázky ke konkrétnímu místu. V této souvislosti pak navrhovatel konstatuje, že zadavatelův požadavek na dojezdovou vzdálenost od sídla Záchraného útvaru HZS ČR¹, Opavská 771/29, 748 01 Hlučín může splnit pouze jediný polygon

¹ Hasičského záchranného sboru České republiky – pozn. Úřadu.

v České republice, a to polygon v Ostravě, přičemž navrhovatel má za to, že k takovému zúžení, resp. k omezení místa plnění pouze na Hlučínsko či Ostravsko, není oprávněný důvod. Navrhovatel má za to, že zadavatel nikterak neodůvodnil svůj požadavek na přesun techniky do konkrétního místa (Hlučín), přičemž dle navrhovatele se jedná o neopodstatněné zúžení dodavatelského trhu, jelikož předmět plnění je možné realizovat i v jiných místech, než je oblast Hlučínská a Ostravska, resp. na jiném polygonu, než je polygon ostravský. V této souvislosti navrhovatel uvedl, že zadavatel ve vztahu k technice určené pro výcvik neodůvodnil ani nevysvětlil, zda se jedná o jediné „postradatelné“ kusy techniky zadavatele, a zejména proč musí být předmětná technika dislokována právě v Hlučíně, přičemž však navrhovatel má za to, že se jedná o techniku, kterou disponuje zadavatel jako celek a bylo jeho manažerským rozhodnutím dislokovat ji právě v Hlučíně a mohl ji dislokovat kdekoli jinde. S odkazem na rozhodovací praxi Úřadu navrhovatel dále namítá, že zadavatel měl předmět plnění rozdělit na části a výcvik řidičů organizovat na regionálním principu, tedy pro každou vymezenou oblast zajistit výcvik na vhodném polygonu umístěném v tomto regionu. Navrhovatel se domnívá, že zadavatel stanovením zadávacích podmínek cílí na konkrétního dodavatele, když v oblasti v dojezdové vzdálenosti 60 min. od Hlučina existuje pouze jeden jediný způsobilý dodavatel, a sice polygon v Ostravě. Navrhovatel pak poukazuje na to, že zadavatel v rozhodnutí o námitkách uvedl, že do Hlučina byla dislokovaná technika, avšak zadavatel nevysvětlil, proč se tak stalo a odůvodnění rozhodnutí o námitkách je tak nedostatečně odůvodněné. Navrhovatel v této souvislosti dále namítá, že zadavatel dislokováním výcvikových vozidel do Hlučina zjevně uměle vytvořil neoprávněné a nedůvodné podmínky pro zadání veřejné zakázky jedinému dodavateli, a to provozovateli ostravského polygonu.

8. Požadavek zadavatele na dojezdovou vzdálenost 60 min. od Hlučina považuje navrhovatel za nedůvodný a nepřiměřený. Argumentaci zadavatele, že předmětné časové omezení je opřeno o opatření generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky (dále také „HZS“), jímž bylo zadavateli stanoveno, aby zajistil dostupnost výcvikové techniky v sídle zadavatele pro nasazení do 120 min., považuje navrhovatel za nesmyslné a neoprávněné, neboť s ohledem na vedlejší činnosti, které bude (potenciálně) nezbytné v rámci přesunu techniky podniknout, není stanovený limit 120 min. objektivně splnitelný, neboť neposkytuje časový prostor pro operativní kroky osob s předmětnou technikou, když příslušné osoby nemají čas na nástup a výstup do/z vozů, provedení případných nezbytných kontrol a přípravy vozu či natankování paliva apod. V této souvislosti pak navrhovatel namítá, že není nezbytné kalkulovat s cestou „tam a zpět“ z Hlučina do místa plnění, neboť požadovanou techniku mohou do Hlučina přesunout např. účastníci výcviku, či jiné osoby, a v tomto směru by pak 60 min. bylo nepřiměřeně zkracující, když reálný požadavek by mohl činit 120 min. a mohlo by tak dojít k rozšíření dodavatelského portfolia. Navrhovatel má tedy za to, že předmět plnění veřejné zakázky neodůvodňuje požadavek zadavatele na dojezdovou vzdálenost právě 60 minut do určitého místa, a to ani ve světle zadavatelem odkazovaného opatření generálního ředitelství HZS ČR.
9. Ve vztahu k dojezdové vzdálenosti navrhovatel ve svém návrhu dále uvedl, že při využití rozdílných mapovacích aplikací získají dodavatelé různé časové údaje/hodnoty, přičemž však zadavatel musí mít postaveno najisto, že předmětná zadávací podmínka je splněna, a že dodavatelé uvádí údaje plynoucí ze stejného zdroje, tj. zohledňující stejný způsob mapování, zjišťování drah apod. Dle navrhovatele je současně nutné dodavatelům poskytnout informace nezbytné pro zpracování jejich nabídky, avšak postup zadavatele toto nesplňuje, když není

stanoveno, jaké mapovací zařízení pro ověření naplnění předmětné podmínky, týkající se dojezdové vzdálenosti, zadavatel využije, a tedy dodavatelé nejsou schopni kvalifikovaně posoudit, zda zadávací podmínku splňují.

10. Navrhovatel ve svém návrhu dále namítá požadavek zadavatele, aby polygon pro výcvik řidičů disponoval kyvnou deskou pro nákladní vozy, prostřednictvím které je vůz uveden do smyku, přičemž tento požadavek považuje za nedůvodný a současně diskriminační, zvláště vzhledem k tomu, že polygon v Ostravě. V této souvislosti navrhovatel uvedl, že kyvná deska je pouze jedním z několika způsobů, jak na polygonu simulovat smyk nákladního vozidla, přičemž se fakticky jedná o náhražku simulace smyku při jízdě z kopce, a to navíc náhražku zastaralou. Dle navrhovatele pak měl zadavatel správně požadovat, aby dodavatel disponoval (jakýmkoli) zařízením na simulaci smyku. Dle navrhovatele je výcvik při využití kopce s kluznou plochou daleko komplexnější, přirozenější a náročnější na zvládnutí a naučení se reálných situací, nežli je tomu u kyvné desky, a dále má za to, že smyková deska sice dílčím způsobem cvičí postřeh řidiče, ale simuluje situaci, která v reálné provozu nenastane, tedy situaci, kdy řidič sice neví, na jakou stranu dostane smyk, ale ví přesně v jaký moment, a na tuto situaci se může připravit. V této souvislosti pak navrhovatel odmítá argumentaci zadavatele uvedenou v rámci rozhodnutí o námitkách navrhovatele, že kopec s kluznou plochou je zařízením navozujícím simulaci smyku výcvikové techniky, avšak bez prvku nahodilosti, jelikož řidič výcvikové techniky může při průjezdu levotočivé či pravotočivé zatáčky předpokládat, na kterou stranu ke smyku výcvikové techniky dojde, když má za to, že při využití kopce s kluznou plochou předvídatelnost místa smyku nikdy nemůže nastat. Navrhovatel je toho názoru, že zadavatel neměl důvod pro stanovení požadavku na zastaralou kyvnou desku, kterou disponují pouze dva relevantní subjekty na území České republiky, ale naopak mohl a měl stanovit zadávací podmínky veřejné zakázky tak, že bude umožněna účast v zadávacím řízení jak dodavatelům se starším vybavením, tak dodavatelům s modernějším vybavením, když relevantního výsledku sledovaného zadáním veřejné zakázky lze dosáhnout při využití obou (technických) variant. Navrhovatel tak má za to, že zadavatel takto stanovil bezdůvodnou překážku hospodářské soutěže, a navíc porušil zásadu podpory inovací.
11. S ohledem na výše uvedené navrhovatel navrhuje, aby Úřad v souladu s § 263 zákona zrušil zadávací řízení na předmětnou veřejnou zakázku.

III. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

12. Podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), bylo zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele dne 20. 5. 2024, kdy Úřad obdržel návrh navrhovatele. Stejnopis návrhu byl doručen do datové schránky zadavatele taktéž dne 20. 5. 2024.
13. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou zadavatel a navrhovatel.
14. Zahájení správního řízení oznámil Úřad jeho účastníkům přípisem ze dne 21. 5. 2024.

Vyjádření zadavatele ze dne 30. 5. 2024

15. K námitce, že zadavatel bezdůvodně omezil místo plnění pouze na Hlučínsko či Ostravsko a tím reálně zúžil hospodářskou soutěž na jediného dodavatele, zadavatel předně odkazuje na své rozhodnutí o námitkách navrhovatele. Dále zadavatel odmítá argumentaci navrhovatele ohledně možné dislokace výcvikové techniky na libovolné místo, když má za to, že navrhovatel

tuto problematiku zjednodušuje a předmětnou techniku vnímá jen jako kusy techniky bez dalších souvislostí. V tomto kontextu zadavatel uvedl, že výcviková technika musí být k dispozici pro rychlé zapojení v rámci mezinárodní pomoci pro potřeby modulu civilní ochrany Evropské unie zajišťované Českou republikou, konkrétně modulu GFFF-V a při rozsáhlých mimořádných událostech na území České republiky, a tato technika je neoddělitelně spjata s její obsluhou, přičemž odpovídající počet obsluh výcvikové techniky pro případ nasazení vozidel v rámci operačního řízení je dislokován právě a jen v areálu zadavatele v Hlučíně. Umístění výcvikové techniky v lokalitě vzdálené od Hlučina by tak dle zadavatele znemožňovalo její rychlé nasazení v rámci mezinárodní pomoci a při rozsáhlých mimořádných událostech na území České republiky, neboť by s touto technikou neměl kdo vyjet. Zadavatel dále uvedl, že je rovněž nutné průběžně kontrolovat technický stav výcvikové techniky a zajišťovat její neustálou provozuschopnost, což zabezpečí pracoviště zadavatele dislokované v Hlučíně prostřednictvím jeho odborných pracovníků, které nelze na dobu trvání výcviků jednoduše přemístit na libovolné místo v rámci České republiky. Zadavatel má za to, že zúžení okruhu potenciálních uchazečů veřejné zakázky je tak zcela opodstatněné a přípustné, jelikož pouze takto mohou být naplněny potřeby zadavatele, resp. celého Hasičského záchranného sboru ČR, s přihlédnutím k jeho organizační struktuře, plněným úkolům a plánovanému využití výcvikové techniky. K námitce navrhovatele, že zadavatel měl výcvik řidičů organizovat na regionálním principu, zadavatel s odkazem na své rozhodnutí o námitkách navrhovatele uvedl, že takovéto uspořádání by bylo nerealizovatelné z důvodu nedostatku výcvikové techniky.

16. Ve vztahu k navrhovatelem namítanému požadavku na dojezdovou vzdálenost 60 minut od Hlučina zadavatel odkazuje na opatření „*Zapojení cisternových automobilových stříkaček ZÚ HZS ČR v rámci mezinárodní pomoci a při rozsáhlých mimořádných událostech*“ vydané náměstkem generálního ředitele HZS ČR sekce IZS a operačního řízení dne 28. 3. 2024 pod č. j. MV-51832-1/PO-N-2024, obsahující výslovný požadavek, aby výcviková technika používaná pro výcvik řidičů byla připravena i pro plnění úkolů ZÚ HZS ČR a pro vyslání v rámci mezinárodní záchranářské pomoci a aby CAS byly dostupné pro nasazení do 120 minut v sídle ZÚ HZS ČR od vznesení požadavku ze strany NOPIS. V této souvislosti pak zadavatel dále uvedl, že tímto opatřením je povinen se řídit bez přímé možnosti jeho změny. K námitce navrhovatele, že zadavatel v rámci svého požadavku na dojezdovou vzdálenost 60 minut od Hlučina nevzal v potaz nutné vedlejší činnosti, zadavatel uvedl, že jeho snahou bylo vyhovět opatření generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR a současně nad míru nezbytnou plynoucí z tohoto opatření již neklást další podmínky na uchazeče veřejné zakázky, i když pochopitelně mohl učinit odhad, že vedlejší činnosti zaberou určitý čas a o tento ponížít limit dojezdového času, nicméně v tomto případě by se dle zadavatele jednalo pouze o jeho subjektivní odhad, který by mohl být napadán, že je buďto příliš vysoký či příliš nízký, a tedy neopodstatněně deformuje hospodářskou soutěž. Zadavatel dále uvedl, že vzal v potaz, že výcvikovou techniku je možné přesunout z místa konání výcviku či odstavení výcvikové techniky na parkovací ploše do areálu zadavatele v Hlučíně účastníky výcviku či jinou osobou, avšak pro splnění opatření generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR musel pracovat s časově nejnáročnější variantou, kdy výcviková technika bude mimo dobu výcviku odstavena na parkovací ploše v místě konání výcviku či jeho bezprostřední blízkosti, aniž by se v okolí nacházely osoby, které drží příslušné řidičské oprávnění a jsou v obsluze výcvikové techniky vyškoleny. Dle zadavatele za těchto okolností takovéto osoby musí k výcvikové

technice nejprve dojet, což bude pravidelně proveditelné právě z areálu zadavatele v Hlučíně, a poté se s výcvikovou technikou do areálu zadavatele v Hlučíně vrátit.

17. K námitce navrhovatele týkající se specifikace mapovacího zařízení zadavatel uvedl, že mu nepřísluší hodnotit, které mapovací zařízení je přesnější či jakkoliv lepší, a proto za účelem posouzení splnění požadavku na dojezdový čas nezvolil jediné mapovací zařízení, když takovýto postup by mohl být napadán, že tu kterou mapovou aplikaci bezdůvodně upřednostňuje, čímž omezuje hospodářskou soutěž. Zadavatel však má za to, že umožněním prokázání splnění předmětného požadavku jakoukoliv veřejně přístupnou a všeobecně využívanou internetovou či mobilní aplikací je možné zabezpečit naplnění opatření generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR zadavatelem a současně otevírá veřejnou zakázku nejširšímu perimetru potenciálních dodavatelů, přičemž ukážou-li různé mapové aplikace odlišný údaj dojezdového času, toto nemůže jít k tíži uchazeče o veřejnou zakázku.
18. Zadavatel k námitce navrhovatele týkající se vybavenosti polygonu tzv. smykovou deskou uvedl, že navrhovatel zjevně přehlíží specifikum řízení zásahových vozidel směřujících na místo zásahu s využitím zvláštního výstražného světla, když řidiči se v silničním provozu pravidelně dostávají do situací, s nimiž ostatní řidiči běžně konfrontováni nejsou. V této souvislosti pak zadavatel poukazuje především na krizový průjezd křižovatkou, kde je řidič zásahového vozidla vystaven riziku, že jím řízené vozidlo bude uvedeno do smyku, či jinak ovlivněno přičiněním jiných vozidel vjíždějících do křižovatky, která mohou do zásahového vozidla narazit, avšak řidiči není známo, zda se tak stane či nikoliv, příp. z jaké strany a s jakou intenzitou. Dle zadavatele pak právě (nikoliv ovšem pouze) k nácvičku takovýchto situací v silničním provozu má sloužit výcvikové stanoviště smykové desky, které je tak pro zadavatele nepostradatelným. Zadavatel pak nepovažuje za vhodné výcvikové stanoviště kopce s kluznou plochou, neboť v něm ke smyku vozidla dochází vždy pouze úkony řidiče a zprostředkovaně jeho vozidla, nikoliv zásahem jiné vnější síly nepředvídatelného směru a intenzity.
19. Zadavatel závěrem svého vyjádření uvádí, že veškeré své úkony učiněné ve veřejné zakázce jsou v souladu se zákonem a návrh navrhovatele tedy považuje za nedůvodný a navrhuje jeho zamítnutí.

Další průběh správního řízení

20. Usnesením ze dne 14. 6. 2024 určil Úřad zadavateli lhůtu k provedení úkonu, a to mj. k doručení opatření „Zapojení cisternových automobilových stříkaček ZÚ HZS ČR v rámci mezinárodní pomoci a při rozsáhlých mimořádných událostech“ vydaného náměstkem generálního ředitele HZS ČR sekce IZS a operačního řízení dne 28. 3. 2024 pod č. j. MV-51832-1/PO-N-2024.
21. Přílohou přípisu ze dne 18. 6. 2024 zadavatel Úřadu doručil opatření „Zapojení cisternových automobilových stříkaček ZÚ HZS ČR v rámci mezinárodní pomoci a při rozsáhlých mimořádných událostech“ vydané náměstkem generálního ředitele HZS ČR sekce IZS a operačního řízení dne 28. 3. 2024 pod č. j. MV-51832-1/PO-N-2024, včetně jeho přílohy.

Další průběh správního řízení

22. Úřad za účelem dostatečného zjištění skutkového stavu oslovil dne 14. 6. 2024 subjekty působící na relevantním trhu se žádostí o vyjádření se k dotazům. Úřadem byly osloveny následující subjekty:
- STEEL RING TŘINEC s.r.o., IČO 27841111, se sídlem Frýdecká 272, 739 61 Třinec (dále jen „STEEL RING“),
 - Safety Driving s.r.o., IČO 10777938, se sídlem V Zátíší 810/1, 709 00 Ostrava (ale jen „Safety Driving“).
23. Žádost o sdělení informace, kterou byly uvedené společnosti osloveny, obsahovala 3 otázky, jejichž účelem bylo zjistit vybavenost provozovaných polygonů pro výcvik vozidel kategorie N3. Konkrétně Úřad položil shora uvedeným společnostem následující 3 dotazy:
- 1) *„Disponuje Vaše společnost polygonem (výcvikovým střediskem) na území České republiky, jehož stavebně technické řešení a materiální vybavení splňuje podmínky pro realizaci kurzů bezpečné jízdy s nákladními automobily pro řidiče Hasičského záchranného sboru České republiky za předpokladu, že výcvik bude probíhat na ploše, která je přizpůsobená pro výcvik vozidel kategorie N3?“*
 - 2) *„Disponuje Vaše společnost polygonem s plochou, která je přizpůsobená pro výcvik vozidel kategorie N3 a je vybavena zařízením umožňujícím vyvolání přetáčivého smyku pro vozidla kategorie N3, kdy směr smyku vpravo či vlevo bude pro účastníka výcviku nepředvídatelný, stejně jako intenzita uvedení vozidla do smyku, která bude určována obsluhou zařízení – konkrétně zařízením povahy smykové desky, kyvné desky či jiné obdobné zařízení?“*
 - 3) *„Disponuje Vaše společnost polygonem s plochou, která je přizpůsobená pro výcvik vozidel kategorie N3 a je vybavena zařízením umožňujícím vyvolání přetáčivého smyku pro vozidla kategorie N3 – konkrétně kopcem s kluznou plochou pro uvedení do smyku?“*
24. Dodavatel STEEL RING odpověděl na dotazy Úřadu následovně:
- 1) *„Nedisponuje“.*
 - 2) *„Nedisponuje“.*
 - 3) *„Nedisponuje“.*
25. Dodavatel Safety Driving odpověděl na dotazy Úřadu následovně:
- 1) *„Nedisponujeme“.*
 - 2) *„Nedisponujeme“.*
 - 3) *„Nedisponuje a ani to nebylo v požadavku Hasičského sboru.“*

Další průběh správního řízení

26. Usnesením ze dne 27. 6. 2024 stanovil Úřad účastníkům řízení lhůtu, ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Zadavatel se k podkladům rozhodnutí ve stanovené lhůtě ani později nevyjádřil. Dne 11. 7. 2024 doručil navrhovatel Úřadu repliku k vyjádření zadavatele k návrhu.

27. Rozhodnutím ze dne 2. 7. 2024 nařídil Úřad zadavateli z moci úřední předběžné opatření spočívající v zákazu uzavření smlouvy na šetřenou veřejnou zakázku, a to až do pravomocného skončení předmětného správního řízení.

Replika navrhovatele k vyjádření zadavatele k návrhu ze dne 11. 7. 2024

28. Navrhovatel ve své replice k vyjádření zadavatele k návrhu reaguje na argumentaci zadavatele, již uvedl ve svém vyjádření k návrhu. Navrhovatel uvádí, že argumentace zadavatele se sama o sobě jeví být účelová a vnitřně rozporná. Navrhovatel opakuje, že zadavatel nikterak nedoložil, ani relevantně neodůvodnil, proč jsou výcviková vozidla dislokována právě v Hlučíně, a nikoliv na jiném místě, a má tedy za to, že zadavatel tak nedůvodně, nepřiměřeně a diskriminačně omezil hospodářskou soutěž, když navázal předmět plnění veřejné zakázky ke konkrétnímu místu. Navrhovatel je dále názoru, že zadavatel měl učinit subjektivní odhad potenciální náročnosti vedlejších činností za účelem jím tvrzené nezbytnosti dodržet čas stanovený v opatření Generálního ředitelství HZS ČR. Navrhovatel dále upozorňuje, že vozy využívané při výcviku jsou schopni obsluhovat všichni příslušníci HZS ČR účastníci se výcviku, a tedy jednak neexistuje objektivní důvod omezovat dojezdovou vzdálenost na 60 minut a jednak tento požadavek nenaplnuje zadavatelem tvrzené důvody a potřeby.
29. Ve vztahu k mapovacímu zařízení ke změření požadavku na dojezdovou vzdálenost navrhovatel opětovně uvádí, že zadavatel nebude mít postaveno na jisto, že účastníci zadávacího řízení skutečně splňují stanovenou podmínku, přičemž možnost využití různých mapovacích aplikací vnáší do zadávacího řízení prvek nejistoty, a tedy netransparentnosti. Ve vztahu k požadavku na smykovou/kyvnu desku navrhovatel nadále namítá, že tento požadavek je nedůvodný, diskriminační a zvýhodňující polygon v Ostravě. Navrhovatel opětovně uvádí, že smyková (kyvná) deska je pouze jedním z několika způsobů, jak simulovat smyk nákladního vozidla, přičemž se fakticky jedná o náhražku simulace smyku při jízdě z kopce, a to navíc náhražku zastaralou. Navrhovatel má dále za to, že zadavatel ve vztahu k výcviku smyku není oprávněn upřednostnit jeden z několik způsobů, když k takové preferenci není dle navrhovatele objektivní důvod a zadavatel tak měl správně požadovat, aby dodavatel disponoval (jakýmkoli) zařízením na simulaci smyku.

IV. ZÁVĚRY ÚŘADU

30. Úřad přezkoumal na základě § 248 a následujících ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech, a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o zadávacím řízení, vyjádření zadavatele, a na základě vlastních zjištění rozhodl, že návrh navrhovatele se podle ustanovení § 265 písm. a) zákona zamítá, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení zákona

31. Podle § 6 odst. 1 zákona zadavatel při postupu podle tohoto zákona musí dodržovat zásady transparentnosti a přiměřenosti.
32. Podle § 6 odst. 2 zákona ve vztahu k dodavatelům musí zadavatel dodržovat zásadu rovného zacházení a zákazu diskriminace.

33. Podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona se zadávacími podmínkami pro účely tohoto zákona rozumí veškeré zadavatelem stanovené
 1. podmínky průběhu zadávacího řízení,
 2. podmínky účasti v zadávacím řízení,
 3. pravidla pro snížení počtu účastníků zadávacího řízení nebo snížení počtu předběžných nabídek nebo řešení,
 4. pravidla pro hodnocení nabídek,
 5. další podmínky pro uzavření smlouvy na veřejnou zakázku podle § 104 zákona.
34. Podle § 35 zákona zadavatel může rozdělit veřejnou zakázku na více částí, pokud tím neobejde povinnosti stanovené zákonem. Pokud zadavatel zadává více částí veřejné zakázky v jednom zadávacím řízení, vymezí rozsah těchto částí a stanoví pravidla pro účast dodavatele v jednotlivých částech a pro zadání těchto částí.
35. Podle § 36 odst. 1 zákona nesmí být zadávací podmínky stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže.
36. Podle § 251 odst. 5 zákona mohou účastníci řízení v řízení zahájeném na návrh navrhopvat důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy nejpozději ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o zahájení řízení, nevztahuje-li se na ně omezení podle odstavce 4; k později uvedeným skutečnostem, návrhům důkazů a jiným návrhům Úřad nepřihlíží s výjimkou skutečností, návrhů důkazů a jiných návrhů, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí. O podmínkách pro uplatňování návrhů důkazů, nových skutečností a jiných návrhů podle věty první musí být účastníci řízení s výjimkou navrhovatele poučeni v oznámení o zahájení řízení.
37. Podle § 261 odst. 3 zákona Úřad stanoví účastníkům řízení před vydáním rozhodnutí ve věci lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí. Tato lhůta nesmí být kratší než 7 dnů. K pozdějším vyjádřením Úřad nepřihlíží. Ustanovení § 251 odst. 5 části věty první za středníkem se použije obdobně.
38. Podle § 265 písm. a) zákona Úřad návrh zamítne, pokud nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o zadávacím řízení

39. Dle čl. 2. písm. a) zadávacích podmínek je předmětem plnění veřejné zakázky „*[p]rovádění výcviku v kurzech bezpečné jízdy s nákladními automobily pro řidiče Hasičského záchranného sboru České republiky (...) v rozsahu a způsobem dle specifikace zadavatele v přílohách těchto zadávacích podmínek*“.
40. Dle čl. 4. písm. b) zadávacích podmínek bude místem plnění výcvikové středisko zajištěné dodavatelem k realizaci předmětu plnění.
41. V čl. 4. písm. d) zadávacích podmínek zadavatel stanovil, že „*dodavatel je povinen zajistit výcvik v takové lokalitě, aby bylo možné operativně využít techniku používanou při výcviku pro plnění úkolů jednotek požární ochrany při mimořádných událostech, včetně plnění úkolů*“.

odřadu hašení lesních požárů v rámci Mechanismu civilní ochrany Evropské Unie a dalších mimořádných úkolů HZS ČR.“

42. *V čl. 4. písm. e) zadávacích podmínek zadavatel stanovil, že „[l]okalitou a podmínkami uvedenými v bodě 4.d). se rozumí lokalita, ze které je možné přesunout techniku po vlastní ose řidiči HZS ČR (včetně účastníků výcviku) do sídla Záchraného útvaru HZS ČR Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, a to nejdéle do 60 minut od okamžiku převzetí této techniky jejím řidičem. Za splňující tento požadavek bude považována lokalita praktického výcviku a taktéž parkování techniky dle bodů 2.3. a 2.12. technických podmínek – Přílohy č. 1 těchto ZP, u které bude dle mapových aplikací Mapy.cz, Mapy Google či jiných veřejně přístupných a všeobecně využívaných internetových či mobilních aplikací dojezdová doba z lokality praktického výcviku a taktéž parkování techniky dle bodů 2.3. a 2.12. technických podmínek – Přílohy č. 1 těchto ZP do sídla Záchraného útvaru HZS ČR Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, rovna nebo nižší 60 minut, a to při způsobu dopravy autem bez vazby na aktuální dopravní provoz či konkrétní denní či noční dobu.“*
43. *Dle čl. 7. zadávacích podmínek jsou technické podmínky, specifikace a technické a uživatelské standardy popsány v příloze č. 1 zadávacích podmínek.*
44. *V čl. 1.4. přílohy č. 1 zadávacích podmínek „Technické podmínky, popis, zajištění a metodika výcvikových kurzů pro řidiče HZS ČR v rámci projektu „Profesionalizace řidičů HZS ČR“ (dále jen „technické podmínky“) zadavatel stanovil, že „[h]asičský záchranný sbor ČR vyčlenil pro výcvik řidičů 10 ks techniky, jejíž typ je aktuálně využíván jednotkami požární ochrany na celém území České republiky. Vyčleněná technika a její vybavení je v příslušnosti hospodaření Záchraného útvaru HZS ČR v Hlučíně, kde je rovněž dislokována, vč. odpovídajícího počtu obsluh techniky pro případ nasazení vozidel v rámci operačního řízení, nutného zázemí a servisu. Tato technika nebude zařazena do plošného pokrytí v rámci zásahové činnosti Hasičského záchranného sboru ČR, nicméně musí být připravena k jejímu mimořádnému nasazení v rámci České republiky i mimo území České republiky. Cisternové automobilové stříkačky budou mít z důvodu přiblížení se reálným podmínkám naplněny nádrže vodou. Objednatel zajišťuje na vlastní náklady pohonné hmoty spotřebované při výcviku a odpovídá za technický stav vozidel.“*
45. *V čl. 2.1. technických podmínek zadavatel stanovil, že „[d]odavatel zajistí výcvik v takové lokalitě a za podmínek, aby bylo možné operativně využít techniku používanou při výcviku pro plnění úkolů jednotek požární ochrany při mimořádných událostech, včetně plnění úkolů odřadu hašení lesních požárů v rámci Mechanismu civilní ochrany Evropské Unie a dalších mimořádných úkolů HZS ČR.“*
46. *V čl. 2.2. technických podmínek zadavatel stanovil, že „Lokalitou a podmínkami uvedenými v bodě 2.1. se rozumí lokalita, ze které je možné přesunout techniku po vlastní ose řidiči HZS ČR (včetně účastníků výcviku) do sídla Záchraného útvaru HZS ČR Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, a to nejdéle do 60 minut od okamžiku převzetí této techniky jejím řidičem. Za splňující tento požadavek bude považována lokalita praktického výcviku a taktéž parkování techniky dle bodů 2.3. a 2.12., u které bude dle mapových aplikací Mapy.cz, Mapy Google či jiných veřejně přístupných a všeobecně využívaných internetových či mobilních aplikací dojezdová doba z lokality praktického výcviku a taktéž parkování techniky dle bodů 2.3. a 2.12. do sídla Záchraného útvaru HZS ČR Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, rovna nebo nižší 60 minut, a to*

při způsobu dopravy autem bez vazby na aktuální dopravní provoz či konkrétní denní či noční dobu.“

47. V čl. 2.4. písm. c) technických podmínek zadavatel stanovil, že *»[p]raktický výcvik bude probíhat na ploše, která je přizpůsobená pro výcvik vozidel kategorie N3 a je vybavena tak, aby umožňovala výcvik, který je uveden v části Metodika výcviku v kurzech „Profesionalizace řidičů HZS ČR“ tohoto dokumentu, tedy zejména zařízením umožňujícím vyvolání přetáčivého smyku pro vozidla kategorie N3, kdy směr smyku vpravo či vlevo bude pro účastníka výcviku nepředvídatelný, stejně jako intenzita uvedení vozidla do smyku, která bude určována obsluhou zařízení – zařízení povahy smykové desky, kyvné desky či jiné obdobné zařízení (dále jen „smyková deska“)*«.

Právní posouzení

48. Primárně se Úřad zabýval námitkou navrhovatele týkající se bezdůvodného omezení hospodářské soutěže, a to konkrétně tím, zda zadavatel nestanovil zadávací podmínky způsobem, který vytváří bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. V daném případě je tedy zásadní otázkou to, zda zadavatel omezil místo plnění předmětu veřejné zakázky důvodně či nikoliv.
49. Úřad předně v obecné rovině akcentuje, že je to zadavatel, kdo stanovuje zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho potřebám, a tedy reflektovaly jeho potřeby na předmět plnění. Zadavatel je rovněž osobou, která je oprávněna stanovit zadávací podmínky tak, aby předmětná veřejná zakázka byla schopna zajistit nezbytné potřeby zadavatele. Vymezení předmětu veřejné zakázky tedy závisí výlučně na uvážení zadavatele, který je jako jediný schopen nejlépe definovat svoje potřeby a nikdo jiný není oprávněn předmět plnění posuzovat či se snažit o jeho změnu. Zadavatel je však i osobou, která nese plnou odpovědnost za stanovení zadávacích podmínek, včetně toho, že zadávací podmínky nebudou bezdůvodně klást překážky dodavatelům, nebudou bezdůvodně „protěžovat“ konkrétního dodavatele nebo okruh dodavatelů, budou transparentní a nediskriminační a nebudou jakýmkoli způsobem (a to jak přímo, tak skrytě) neodůvodněně omezovat hospodářskou soutěž mezi uchazeči o předmětnou veřejnou zakázku. K výše uvedenému lze v obecné rovině doplnit, že veškeré požadavky na předmět plnění zadavatel stanoví na základě svých potřeb s ohledem na poptávané plnění. Veškeré požadavky však musí vždy vycházet z objektivně zdůvodnitelných potřeb zadavatele. I při existenci konkrétní potřeby, musí zadavatel při stanovování svých požadavků dodržet základní zásady zadávacího řízení, jež nachází své vyjádření v ustanovení § 6 zákona, aby bylo dosaženo účelu předpokládaného zákonem, a to uskutečnění soutěže o konkrétní veřejnou zakázku za splnění základních zásad veřejného zadávání, a to zásad transparentnosti, nediskriminace, přiměřenosti a rovného zacházení.
50. Problematiku povinnosti dodržování zásady zákazu diskriminace řeší např. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 20/2008 ze dne 5. 6. 2008, ze kterého mj. vyplývá, že *„že smysl a cíl zákazu diskriminace nutně vede interpreta § 6 zákona k závěru, že tento zákaz zahrnuje jednak zákaz diskriminace zjevné (přímé), tedy odlišného zacházení s jednotlivcem ve srovnání s celkem, jednak též zákaz diskriminace skryté (nepřímé), pokud tato vede v podstatě k obdobným právem zakázaným důsledkům (v oblasti práva veřejných zakázek tedy poškozování hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli)“* a dále, že *»[k]líčovým problémem takto pojaté skryté diskriminace je tedy „zjevná nepřiměřenost“*

kvalifikačních předpokladů ve vztahu ke konkrétní veřejné zakázce. Tato zjevná nepřiměřenost není vymezitelná žádnou obecnou floskulí, nýbrž je nutno ji vykládat vždy se zřetelem na individuální kauzu. (...) V každém případě musí správní soudy při aplikaci kritéria „zjevné nepřiměřenosti“ poskytnout prostor pro legitimní ekonomickou úvahu zadavatele, a tedy shledání skryté diskriminace je přípustné tam, kde kvalifikační předpoklady jsou vskutku excesivní a jasně vybočují z oprávněných potřeb dané zakázky (...).«. Byť se uvedené závěry obsažené v citovaném rozsudku vztahují k předchozí právní úpravě, tj. zákonu č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, jsou dle názoru Úřadu plně aplikovatelné i ve vztahu k zákonu č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, neboť přijetí aktuálně účinné právní úpravy nikterak nepozměnilo smysl základních zásad. Ostatně tyto závěry jsou rovněž přílehlivé i ve vztahu ke stanovení zadávacích podmínek, resp. také technických podmínek plnění veřejné zakázky, přestože se citované soudní rozhodnutí týká stanovení požadavků zadavatele na kvalifikaci potenciálních dodavatelů. Gros citovaného rozsudku totiž spočívá v uchopení „zjevné nepřiměřenosti“ v jednání zadavatele, a to bez rozdílu, zda k tomuto mělo dojít nastavením požadavků na samotný předmět plnění, či nastavením požadavků na kvalifikaci, resp. způsobilost dodavatelů. Úřad dále upozorňuje, že samotná podstata zákazu tzv. skryté diskriminace znemožňuje jakoukoliv mechanickou aplikaci. Není totiž dost dobře možné po zadavatelích požadovat, aby jimi stanovené požadavky na předmět plnění mohli splnit všichni dodavatelé předmětných dodávek. Takový požadavek by ostatně nebyl ani reálně možný a byl by v rozporu se smyslem a účelem zákona, kterým je zajistit právě to, aby nabídku sice mohlo podat široké spektrum dodavatelů, nicméně pouze těch, kteří jsou schopni předmět plnění řádně, v požadovaných specifikacích, resp. v požadované specifikaci či parametrech dodat. Odvrácenou stranou stanovení určitých striktních podmínek na předmět plnění veřejné zakázky je tedy selekce těch dodavatelů, jež ke splnění veřejné zakázky způsobilí nejsou, přičemž o takovéto (legitimními ekonomickými zájmy podložené) selekci pak nelze hovořit jako o skryté diskriminaci.

51. V souvislosti s užitím pojmu „zjevná nepřiměřenost“ lze podotknout, že zakotvení této zásady vychází ze skutečnosti, že zákon ponechává zadavatelům značnou míru diskrece stran volby konkrétního postupu v zadávacím řízení. Postup v souladu se zásadou přiměřenosti primárně (nikoli však výlučně) spočívá v tom, že na jedné straně zadavateli poskytuje dostatečné záruky výběru dodavatele, který skutečně bude schopen veřejnou zakázku v požadované kvalitě a v požadovaných termínech realizovat, na druhou stranu se bude jednat o postup, který nad rámec garance výše uvedeného cíle nebude dále nedůvodně omezovat hospodářskou soutěž. Jedná se o zásadu, kterou by se zadavatel měl řídit ve všech fázích zadávacího řízení, např. i při vymezení předmětu plnění a požadavků na něj kladených.
52. V souvislosti s problematikou specifikace předmětu plnění v návaznosti na potřeby zadavatele lze odkázat například na rozsudek Krajského soudu v Brně č. j. 31 Af 3/2015-29 ze dne 19. 12. 2016, v němž se uvedený soud vyjádřil následovně: „[p]ředně soud považuje za nutné konstatovat, že každý zadavatel při zadávání veřejné zakázky reaguje na svoji potřebu a k té samozřejmě směřuje svou snahu o uzavření smlouvy prostřednictvím veřejné zakázky. Podle názoru soudu je naprosto v pořádku, pokud zadavatel reaguje vypsáním zakázky na svoji vzniklou potřebu řešení určité situace. Z povahy věci tak samotná potřeba zadavatele v sobě implikuje omezení pro její řešení, neboť určité zájmy zadavatelů v sobě implikují pouze limitní množství řešitelů.“. Dále lze odkázat například na rozsudek Nejvyššího správního soudu

č. j. 9 Afs 87/2008 ze dne 9. 7. 2009, v němž jmenovaný soud konstatoval, že „[p]ředmět veřejné zakázky vychází z potřeb zadavatele a může mít nejrůznorodější charakter daný jeho věcným obsahem, potřebami zadavatele, jeho finančními možnostmi, apod.“.

53. Obecně lze tedy konstatovat, že je nezadatelným právem zadavatele stanovit zadávací podmínky podle svých interních potřeb a má tedy právo stanovit požadavky tak, aby mu zajistily naplnění jeho potřeb (tzn. toho, co zadáním veřejné zakázky sleduje). Jak plyne z rozhodnutí o námitkách, zadavatel stanovil podmínku dojezdové vzdálenosti místa plnění veřejné zakázky (lokality výcviku) do sídla Záchraného útvaru HZS ČR – Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, a to nejdéle do 60 minut od okamžiku převzetí výcvikové techniky jejím řidičem, přičemž tento požadavek odůvodnil úzkou vazbou výcvikové techniky a její obsluhy (pro případ zásahového nasazení) na dislokaci v Hlučíně.
54. Úřad obecně ve vztahu k procesu zadávání veřejných zakázek uvádí, že v zadávacím řízení lze ve své podstatě každou zadávací podmínku či požadavek zadavatele považovat za do určité míry limitující a omezující, nicméně takto je zákon konstruován a určitá míra omezení volnosti, jak pro zadavatele, tak pro dodavatele je zákonem předvídaná a povolená. Toto lze dovodit přímo z litery § 36 odst. 1 zákona, když se zakazuje bezdůvodné omezení hospodářské soutěže, tedy a contrario důvodné omezení hospodářské soutěže umožněno je. Avšak v případě, že zadavatel klade na dodavatele určitá omezení, je vázán jednotlivými zákonnými ustanoveními a stejně tak je povinen reflektovat ve vztahu ke všem jeho úkonům, tedy i při nastavení zadávacích podmínek, ustanovení § 6 zákona, v němž jsou vyjádřeny základní zásady zadávání.
55. Zadavatel je tedy povinen dodržovat při stanovení zadávacích podmínek zásadu nediskriminace a přiměřenosti a současně platí, že nesmí bezdůvodně zvýhodnit či znevýhodnit některé dodavatele. Uvedené však neznamena, že je zadavatelům upírána možnost stanovit zadávací podmínky podle svých potřeb (viz výše uváděná judikatura), tyto ovšem musí vycházet z objektivně zdůvodnitelných požadavků zadavatele. Podle ustanovení § 36 odst. 1 zákona přitom platí, že zadávací podmínky nesmí být zadavatelem stanoveny tak, aby určitým dodavatelům bezdůvodně přímo nebo nepřímo zaručovaly konkurenční výhodu nebo vytvářely bezdůvodné překážky hospodářské soutěže. Úřad přitom uvádí, že citované ustanovení zákona musí být vykládáno ve shodě se základními zásadami zadávacího řízení zakotvenými v § 6 zákona. Lze přitom dovozovat, že zadávací podmínky mohou za konkrétních okolností ve svém důsledku vytvářet jistou nerovnováhu mezi dodavateli, čili mohou do určité míry „prolamovat“ základní zásady zadávacího řízení (a to především zásadu zákazu diskriminace), avšak výlučně za předpokladu, že pro to existuje objektivní důvod na straně zadavatele (ve svém důsledku se pak tedy ani nejedná o porušení zásady zákazu diskriminace). Jinak řečeno zadávací podmínky sice mohou pro určité dodavatele skýtat výhodu, avšak nesmí tomu tak být **bezdůvodně**, tj. tato výhoda musí být odůvodněna, resp. vycházet z konkrétních logických úvah a potřeb zadavatele a musí pro ni existovat objektivní příčiny. Pokud tomu tak bude, nelze z pohledu Úřadu hovořit o porušení zákona při stanovení zadávacích podmínek zadavatelem.
56. Navrhovatel ve svém návrhu namítá bezdůvodné, resp. nepřiměřené omezení hospodářské soutěže, když zadavatel navázal předmět plnění na konkrétní místo, když počet lokalit přípustných pro realizaci předmětu plnění omezil požadavkem na konkrétní dojezdovou vzdálenost (do 60 minut) od adresy Opavská 771/29, Hlučín a tento požadavek tak může prakticky (dle slov navrhovatele) splnit jen jediný polygon na území České republiky. V této

souvislosti pak navrhovatel dále namítá, že zadavatel měl předmět plnění rozdělit na části a výcvik řidičů organizovat na regionálním principu, tedy pro každou vymezenou oblast zajistit výcvik na vhodném polygonu umístěném v daném regionu. V šetřeném případě je tedy dle názoru Úřadu zřejmé, že zadavatel svým požadavkem na maximální dojezdovou vzdálenost hospodářskou soutěž omezil, avšak pro posouzení, zdali je tento postup zadavatele v souladu se zákonem, je nezbytné zabývat se důvodností předmětného požadavku.

57. Z čl. 4. písm. d) a e) zadávacích podmínek plyne požadavek zadavatele, aby výcvik řidičů Hasičského záchranného sboru České republiky probíhal v lokalitě ze které je možné přesunout techniku po vlastní ose řidiči HZS ČR (včetně účastníků výcviku) do sídla Záchranného útvaru HZS ČR, Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, a to nejdéle do 60 minut od okamžiku převzetí této techniky jejím řidičem a to tak, aby bylo možné operativně využít techniku používanou při výcviku pro plnění úkolů jednotek požární ochrany při mimořádných událostech, včetně plnění úkolů odřadu hašení lesních požárů v rámci Mechanismu civilní ochrany Evropské Unie a dalších mimořádných úkolů HZS ČR. V rozhodnutí o námitkách zadavatel k námitkám, jež se týkaly výše uvedeného požadavku, uvedl, že tento požadavek odůvodňuje zejména úzká vazba výcvikové techniky a její obsluhy pro případ zásahového nasazení, když HZS ČR vyčlenil pro výcvik řidičů 10 ks techniky, přičemž tato technika a její vybavení je v příslušnosti hospodaření Záchranného útvaru HZS ČR v Hlučíně, kde je rovněž dislokována, včetně odpovídajícího počtu obsluh techniky pro případ nasazení vozidel v rámci operačního řízení, nutného zázemí a servisu. Zadavatel rovněž uvedl, že tato technika musí být připravena k jejímu mimořádnému nasazení v rámci i mimo území České republiky a HZS ČR nedisponuje jinou technikou v odpovídajícím počtu, která by byla využitelná pro výcvik řidičů bez současného omezení připravenosti jednotek požární ochrany k nasazení sil a prostředků v rámci plošného pokrytí území jednotkami požární ochrany. Ve vztahu ke konkrétní dojezdové vzdálenosti (do 60 minut od adresy Opavská 771/29, Hlučín) pak zadavatel ve svém rozhodnutí o námitkách navrhovatele odkázal na opatření generálního ředitelství HZS ČR, jímž bylo zadavateli stanoveno zajistit dostupnost výcvikové techniky v sídle zadavatele pro nasazení do 120 minut od vznesení požadavku Národního operačního a informačního střediska HZS ČR, přičemž dle tvrzení navrhovatele je pak nezbytné, aby bylo možné dorazit ze sídla zadavatele do místa konání výcviku či odstavení výcvikové techniky na parkovací ploše za nejvýše 60 minut a zpět s výcvikovou technikou za shodných nejvýše 60 minut. V této souvislosti Úřad doplňuje, že obsahově totožnou argumentaci uvedl zadavatel také ve svém vyjádření k návrhu.
58. Z čl. 1.4. technických podmínek Úřad zjistil, že HZS ČR „*vyčlenil pro výcvik řidičů 10 ks techniky, jejíž typ je aktuálně využíván jednotkami požární ochrany na celém území České republiky. Vyčleněná technika a její vybavení je v příslušnosti hospodaření Záchranného útvaru HZS ČR v Hlučíně, kde je rovněž dislokována, vč. odpovídajícího počtu obsluh techniky pro případ nasazení vozidel v rámci operačního řízení, nutného zázemí a servisu*“ a že „*[t]ato technika nebude zařazena do plošného pokrytí v rámci zásahové činnosti Hasičského záchranného sboru ČR, nicméně musí být připravena k jejímu mimořádnému nasazení v rámci České republiky i mimo území České republiky. Cisternové automobilové stříkačky budou mít z důvodu přiblížení se reálným podmínkám naplněny nádrže vodou. Objednatel zajišťuje na vlastní náklady pohonné hmoty spotřebované při výcviku a odpovídá za technický stav vozidel.*“. Za účelem řádného zjištění skutkového stavu Úřad usnesením ze dne 14. 6. 2024 vyzval zadavatele k doručení opatření „Zapojení cisternových automobilových stříkaček ZÚ HZS ČR v rámci

mezinárodní pomoci a při rozsáhlých mimořádných událostech“ vydaného náměstkem generálního ředitele HZS ČR sekce IZS a operačního řízení dne 28. 3. 2024 pod č. j. MV-51832-1/PO-N-2024 (dále jen „opatření GŘ HZS ČR“), na které zadavatel odkazoval ve svém rozhodnutí o námitkách a posléze také ve vyjádření k návrhu. Z opatření GŘ HZS ČR Úřad zjistil, že „v posledních dvou letech byly pořízeny pro ZÚ HZS ČR nové cisternové automobilové stříkačky (dále jen CAS), které budou využívány pro zajištění výcviku řidičů na polygonu (...) je nutné vzít v potaz, že tato nově pořízená technika může být nasazena společně s dalšími silami a prostředky ZÚ HZS ČR v rámci sestavení odřadů do zahraničí nebo při rozsáhlých mimořádných událostech na území ČR. Vyžadování těchto sil a prostředků bude zajištěno prostřednictvím Národního operačního a informačního střediska HZS ČR (dále jen NOPIS) u operačního střediska ZÚ HZS ČR. (...) Vážený pane veliteli, **žádám Vás, aby technika uvedená v příloze č.1, používaná pro výcvik řidičů byla připravena i pro plnění úkolů ZÚ HZS ČR a pro vyslání v rámci mezinárodní záchranářské pomoci. CAS by měly být dostupné pro nasazení do 120 minut (v sídle ZÚ HZS ČR) od vznesení požadavku ze strany NOPIS.**“².

59. S ohledem na skutečnost, že zadavatel vyčlenil pro výcvik řidičů HZS ČR (jenž je předmětem plnění veřejné zakázky) právě 10 ks techniky, která přísluší Záchranému útvaru HZS ČR v Hlučíně, kde je rovněž dislokována včetně odpovídajícího počtu obsluh, lze konstatovat, že vazba místa plnění veřejné zakázky na sídlo Záchraného útvaru HZS ČR v Hlučíně (tedy na adresu Opavská 771/29, 748 01 Hlučín) je opodstatněná. Jedná se tedy o situaci, kdy posádky, které jsou vyčleněny k obsluze předmětné techniky, určené mj. k výcviku řidičů HZS ČR, jsou dislokovány rovněž v sídle Záchraného útvaru HZS ČR v Hlučíně. Úřad akcentuje, že **předmětná výcviková technika je mimo účely výcviku řidičů vyčleněna rovněž k možnému nasazení** (jak plyne z čl. 1.4. technických podmínek a opatření GŘ HZS ČR), a to včetně obsluh vyčleněných k této technice. Úřad zdůrazňuje, že zadavatel zná nejlépe své potřeby, a proto jej nelze nutit k volbě takového místa plnění veřejné zakázky, které je pro něj objektivně nevyhovující, pokud je schopen svou volbu uspokojivě odůvodnit. I z tohoto pohledu pak nelze akceptovat námitku navrhovatele, že je toliko manažerským rozhodnutím zadavatele dislokovat předmětnou techniku právě v Hlučíně a mohl ji dislokovat kdekoli jinde, přičemž však lze konstatovat, že bez dalšího je toto tvrzení navrhovatele ryze spekulativní. Úřadu nepřísluší hodnotit předchozí postup zadavatele, kdy rozhodl o dislokaci určité techniky a její obsluhy do určitého místa, z pohledu jeho efektivity, účelnosti a hospodárnosti pro plnění jeho úkolů. Úřad tedy s ohledem na výše uvedené činí dílčí závěr, že postup zadavatele spočívající v navázání místa plnění veřejné zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR v Hlučíně (tedy k adrese Opavská 771/29, 748 01 Hlučín) nepovažuje za nezákonný.
60. Kromě toho, že zadavatel navázal místo plnění veřejné zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR v Hlučíně, zadavatel rovněž stanovil v čl. 4. písm. e) zadávacích podmínek maximální dojezdovou vzdálenost, a sice, že dodavatel je povinen zajistit výcvik řidičů HZS ČR v lokalitě, ze které je možné přesunout techniku po vlastní ose řidiči HZS ČR (včetně účastníků výcviku) do sídla Záchraného útvaru HZS ČR Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, a to nejdéle do 60 minut od okamžiku převzetí této techniky jejím řidičem. Prakticky se tedy jedná o dojezdovou vzdálenost mezi místem plnění veřejné zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR v Hlučíně v délce do 60 minut. Pro posouzení zákonnosti čl. 4. písm. e) zadávacích podmínek je tedy nezbytné zabývat se rovněž důvodností tohoto požadavku na dojezdovou vzdálenost. Úřad

² Zvýraznění v citovaném textu opatření GŘ HZS ČR provedl Úřad.

v této souvislosti vycházel zejména z opatření GŘ HZS ČR, ze kterého plyne pokyn náměstka generálního ředitele HZS ČR, aby technika používaná pro výcvik řidičů HZS ČR byla připravena i pro plnění úkolů Záchraného útvaru HZS ČR a pro vyslání v rámci mezinárodní záchranářské pomoci, kdy tato technika by měla být dostupná pro nasazení do 120 minut v sídle Záchraného útvaru HZS ČR³ od vznesení požadavku. Jak již Úřad výše dovodil, předmětná technika určena mj. k výcviku řidičů HZS ČR je navázána rovněž na posádky, které jsou spolu s touto technikou dislokovány v sídle Záchraného útvaru HZS ČR. Zadavatel v rámci svého rozhodnutí o námitkách navrhovatele a posléze ve svém vyjádření k návrhu uvedl, že je s ohledem na opatření GŘ HZS ČR nezbytné, aby bylo možné dorazit ze sídla zadavatele do místa konání výcviku či odstavení výcvikové techniky na parkovací ploše za nejvýše 60 minut a zpět s výcvikovou technikou za shodných nejvýše 60 minut. Zadavatel v rámci svého vyjádření k návrhu v této souvislosti doplňuje, že pro splnění opatření generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR musel pracovat s časově nejnáročnější variantou, kdy výcviková technika bude mimo dobu výcviku odstavena na parkovací ploše v místě konání výcviku či jeho bezprostřední blízkosti, aniž by se v okolí nacházely osoby, které drží příslušné řidičské oprávnění a jsou v obsluze výcvikové techniky vyškoleny. Dle Úřadu pak nelze zcela vyloučit situaci, že v takovémto případě bude k výcvikové technice muset vyjet právě posádka, která je vyčleněna k obsluze této techniky a která je dislokována právě v sídle Záchraného útvaru HZS ČR. Pro splnění požadavků plynoucích z opatření GŘ HZS ČR, aby předmětná technika byla dostupná pro nasazení v sídle Záchraného útvaru HZS ČR do 120 minut od vznesení požadavku, tak bude nezbytně nutné, aby posádka dislokována rovněž v sídle Záchraného útvaru HZS ČR byla schopna v časovém rozmezí 120 minut podniknout cestu k odstavené výcvikové technice a zpět do sídla Záchraného útvaru HZS ČR. Požadavek na dojezdovou vzdálenost místa plnění veřejné zakázky v délce do 60 minut od sídla Záchraného útvaru HZS ČR plynoucí z čl. 4. písm. e) zadávacích podmínek pak v takovém případě nelze považovat za neodůvodněný, a tedy ani za nezákonný. V tomto kontextu pak rovněž nelze zadavateli ničeho vytýkat, pokud vycházel striktně z objektivně stanovených parametrů dle opatření GŘ HZS ČR a ve vztahu k požadovanému limitu pro dostupnost předmětné techniky (v sídle Záchraného útvaru HZS ČR do 120 minut od vznesení požadavku) již nekalkuloval se žádnými vedlejšími činnostmi, které by mohly být toliko výsledkem jeho subjektivního odhadu.

61. S ohledem na odůvodnění výše uvedených dílčích závěrů Úřadu, a sice, že postup zadavatele spočívající v navázání místa plnění veřejné zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR v Hlučíně (tedy k adrese Opavská 771/29, 748 01 Hlučín) a ve stanovení požadavku na dojezdovou vzdálenost místa plnění veřejné zakázky v délce do 60 minut od sídla Záchraného útvaru HZS ČR, nepovažuje za nezákonný, Úřad dále konstatuje, že v postupu zadavatele, kdy navázal předmět plnění veřejné zakázky ke konkrétnímu místu ve spojení s konkrétní dojezdovou vzdáleností, neshledává rozpor s § 6 a § 36 odst. 1 zákona, neboť zadavatel své požadavky, které ve svém důsledku omezují hospodářskou soutěž, řádně odůvodnil.
62. Ve vztahu k námitce navrhovatele, že zadavatel měl předmět plnění rozdělit na části a výcvik řidičů organizovat na regionálním principu, tedy pro každou vymezenou oblast zajistit výcvik na vhodném polygonu umístěném v tomto regionu, Úřad v obecné rovině uvádí, že

³ Opavská 771/29, 748 01 Hlučín.

komentářová literatura⁴ k § 35 zákona uvádí, že „[b]ez dalšího je **pouze možností, nikoli povinností zadavatele veřejnou zakázku rozdělit na části**. Rozhodnutí v konkrétních případech by tak zadavatelé měli činit předně na základě kritéria samotné oddělitelnosti jednotlivých součástí předmětu plnění veřejné zakázky a dále na základě ostatních ustanovení zákona, zejména zásad zadávání veřejných zakázek dle jeho § 6. Z judikatury například vyplývá, že nevyužití práva zadavatele rozdělit veřejnou zakázku na části může za určitých okolností představovat skrytou diskriminaci dodavatelů (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 1. 11. 2012, sp. zn. 62 Af 57/2011). Tato diskriminace může nastat v případě, kdy **neexistují důvody, které by zadavateli umožňovaly veřejnou zakázku na části nerozdělit, současně sloučení jednotlivých částí do jednoho celku zužuje okruh potenciálních dodavatelů** oproti situaci, kdy by k rozdělení na části došlo. Zároveň je však třeba podotknout, že v konkrétních případech by naopak rozdělení veřejné zakázky na části (např. pouze s ohledem na nepřekrývající se množiny dodavatelů schopných realizovat jednotlivé části) mohlo pro zadavatele přinášet neúměrná rizika či nepřiměřené obtíže. (...) Lze tak uzavřít, že v případě veřejných zakázek, které lze objektivně rozdělit na části, závisí rozhodnutí, zda by zadavatel měl či neměl k takovému rozdělení přistoupit, na vzájemném poměru možných diskriminačních důsledků nerozdělení na části a na míře, v jaké lze při rozdělení veřejné zakázky na části eliminovat s tím spojená rizika na straně zadavatele. V rozhodování tak proti sobě budou typicky stát dvě zásady - zásada přiměřenosti a zákazu diskriminace. Po zadavateli tak **nebude možné spravedlivě očekávat, aby přistoupil k rozdělení veřejné zakázky na části, pokud rozdělení sice je objektivně možné a mohlo by i umožnit účast širšího okruhu dodavatelů, avšak pokud by při tomto rozdělení nebylo možné dostatečně eliminovat rizika či obtíže s rozdělením spojená.**“⁵.

63. Ohledně problematiky (ne)rozdělování veřejné zakázky na části tedy v obecné rovině platí, že s ohledem na specifikace každého případu je nutné zkoumat jak to, zda je rozdělení veřejné zakázky objektivně možné, tak i zda by její rozdělení nebylo v rozporu s oprávněnými a odůvodněnými potřebami zadavatele. V šetřeném případě Úřad dovodil, že požadavek zadavatele na dojezdovou vzdálenost místa plnění veřejné zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR v dálce do 60 minut je zcela oprávněn a opodstatněn potřebou zadavatele. V této souvislosti tedy Úřad konstatuje, že zadavatel nebyl povinen rozdělit předmět plnění veřejné zakázky na části, jak navrhuje navrhovatel (tedy výcvik řidičů organizovat na regionálním principu a pro každou vymezenou oblast tak zajistit výcvik na vhodném polygonu umístěném v tomto regionu), a takto navrhované rozdělení veřejné zakázky na části by bylo v přímém rozporu s oprávněnými a odůvodněnými potřebami zadavatele. Skutečnost, že předmětné požadavky zadavatele jsou zcela důvodné, a nikoliv v rozporu se zákonem, tak v posuzovaném případě odůvodňuje nerozdělení veřejné zakázky na části (když rozdělení na regionálním principu je navrhováno navrhovatelem). Z důvodů procesní ekonomie se již Úřad nezabýval otázkou, zda by v posuzovaném případě bylo možné veřejnou zakázku objektivně rozdělit, neboť i v případě, že by tomu tak bylo, tak nerozdělení veřejné zakázky v posuzovaném případě odůvodňuje právě oprávněná potřeba zadavatele navázat místo plnění veřejné

⁴ Viz JUDr. Vilém PODEŠVA, LL.M., Mgr. Lukáš SOMMER, JUDr. Jiří VOTRUBEC, JUDr. Martin FLAŠKÁR, Mgr. Jiří HARNACH, Mgr. Jan MĚKOTA, JUDr. Martin JANOUŠEK aj. Zákon o zadávání veřejných zakázek: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer.

⁵ Zvýraznění v citovaném textu komentáře provedl Úřad.

zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR, tak jak to zadavatel učinil v rámci čl. 4. písm. e) zadávacích podmínek.

64. K námitce navrhovatele, že zadavatel pochybil, když nestanovil, které konkrétní mapovací zařízení využije pro ověření naplnění požadavku dojezdové vzdálenosti a dodavatelé tak nejsou schopni kvalifikovaně posoudit, zda předmětnou zadávací podmínku splňují, Úřad sděluje následující.
65. Z čl. 4. písm. e) zadávacích podmínek a čl. 2.2. technických podmínek plyne, že ve vztahu k splnění požadavku na dojezdovou vzdálenost (místa plnění veřejné zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR v dálce do 60 minut od okamžiku převzetí této techniky jejím řidičem) platí, že „[z]a splňující tento požadavek bude považována lokalita praktického výcviku a taktéž parkování techniky (...), u které bude **dle mapových aplikací Mapy.cz, Mapy Google či jiných veřejně přístupných a všeobecně využívaných internetových či mobilních aplikací dojezdová doba z lokality praktického výcviku a taktéž parkování techniky (...) do sídla Záchraného útvaru HZS ČR Opavská 771/29, 748 01 Hlučín, rovna nebo nižší 60 minut, a to při způsobu dopravy autem bez vazby na aktuální dopravní provoz či konkrétní denní či noční dobu.**“⁶ Z uvedeného tedy plyne, že ve vztahu k posouzení, zdali je splněn požadavek na maximální dojezdovou vzdálenost, stanovil zadavatel způsob, jak bude splnění tohoto požadavku vyhodnocovat. Kromě demonstrativního výčtu dle mapových aplikací zadavatel v této souvislosti připustil i jiné, veřejně přístupné a všeobecně využívané internetové či mobilní aplikace. Argumentaci navrhovatele, že při využití rozdílných mapovacích aplikací získají dodavatelé různé časové údaje/hodnoty, nepovažuje Úřad v šetřeném případě za přílehu, neboť tato skutečnost sama o sobě nebrání tomu, aby měl zadavatel postaveno najisto, že předmětná zadávací podmínka je splněna, či nikoliv. Zadavatel v zadávacích podmínkách explicitně připustil, aby dodavatelé k měření dojezdové vzdálenosti využili různé zdroje a tato skutečnost sama o sobě může okruh soutěžitelů spíše rozšířit, než zúžit a působí tedy ve prospěch hospodářské soutěže, nikoliv proti. Opačný efekt by mohl nastat právě v případě, kdy by zadavatel k posouzení splnění předmětného požadavku určil právě jednu konkrétní mapovací aplikaci, když není zcela vyloučeno, že by ve vztahu k některému z účastníků mohl takovýto omezující požadavek působit diskriminačně. Úřad tedy konstatuje, že postup zadavatele, kdy ve vztahu k posouzení, zdali účastník splňuje předmětný požadavek na dojezdovou vzdálenost, bere v potaz mapové aplikace Mapy.cz, Mapy Google či jiné veřejně přístupné a všeobecně využívané internetové či mobilní aplikace, nelze považovat za nezákonný.
66. K námitce navrhovatele, že požadavek zadavatele, aby polygon pro výcvik řidičů HZS ČR disponoval kyvnou deskou pro nákladní vozy, je nedůvodný a diskriminační, sděluje Úřad následující.
67. V čl. 2.4. písm. c) technických podmínek zadavatel stanovil požadavek, aby plocha, na které bude probíhat výcvik, byla vybavena »zařízením umožňujícím vyvolání přetáčivého smyku pro vozidla kategorie N3, kdy směr smyku vpravo či vlevo bude pro účastníka výcviku nepředvídatelný, stejně jako intenzita uvedení vozidla do smyku, která bude určována obsluhou zařízení – zařízení povahy smykové desky, kyvné desky či jiné obdobné zařízení (dále jen „smyková deska“)«. Navrhovatel v návrhu namítá, že tento požadavek je nedůvodný,

⁶ Zvýraznění v citovaném textu provedl Úřad.

diskriminační a zvýhodňuje polygon v Ostravě, přičemž navrhovatel má rovněž za to, že zadavatel měl požadovat, aby dodavatel disponoval (jakýmkoli) zařízením na simulaci smyku. Úřad se tedy zabýval posouzením toho, zda zadavatel nevymezil technické parametry (podmínky) předmětu plnění prostřednictvím zadávacích podmínek v takové kombinaci, která omezuje hospodářskou soutěž, resp. vede k bezdůvodné konkurenční výhodě konkrétního dodavatele.

68. Úřad poznamenává, že zadávacími podmínkami jsou podle § 28 odst. 1 písm. a) zákona veškeré podmínky stanovené zadavatelem, týkající se průběhu zadávacího řízení a účasti v zadávacím řízení. V rámci zadávacích podmínek je zadavatel povinen popsat podmínky účasti v zadávacím řízení veřejné zakázky včetně podmínek kvalifikace a technických podmínek, jejichž hlavním účelem je vymezení požadavků zadavatele na předmět veřejné zakázky. Stěžejní povinností zadavatele je vymezení podmínek účasti (zejména v části vymezující předmět veřejné zakázky) v podrobnostech nezbytných pro účast dodavatele v zadávacím řízení, tedy přesně a s potřebnou určitostí, aby tak zároveň zajistil, že bude dodáno plnění, které potřebuje. V šetřeném případě je pro posouzení zákonnosti postupu zadavatele při stanovení zadávacích podmínek rozhodné, zda zadávací podmínky tak, jak je stanovil zadavatel, nevytváří bezdůvodně překážky hospodářské soutěže (popř. bezdůvodně přímo nebo nepřímo nezaručují konkurenční výhodu určitému dodavateli), tzn., zda zadavatelem stanovený požadavek na konkrétní vybavení polygonu tzv. smykovou deskou má bezdůvodně negativní dopad na potenciální dodavatele na trhu, či nikoliv. Úřad v této souvislosti opětovně akcentuje že je to zadavatel, kdo stanovuje zadávací podmínky tak, aby odpovídaly jeho potřebám, přičemž zákon nevylučuje možnost, že zadávací podmínky skýtají pro některé dodavatele výhodu, avšak nesmí tomu tak být **bezdůvodně**, tj. tato **výhoda musí být odůvodněna**, resp. **vycházet z konkrétních logických úvah a potřeb zadavatele** a musí pro ni existovat objektivní příčiny a **může tedy docházet k důvodnému omezení hospodářské soutěže**.
69. Z rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele plyne, že zadavatel svůj požadavek na tzv. smykovou desku odůvodňuje tím, že toto technické vybavení má v rámci simulace smyku výcvikové techniky zajistit prvek nahodilosti tak, aby se chování výcvikové techniky stalo pro jejího řidiče nanejvýš nepředvídatelným a tento tak byl cvičen v reakci a zvládnutí nepředvídatelného chování jím řízené techniky. Ve vztahu k tzv. kopci s kluznou plochou (jenž zmiňuje navrhovatel ve svých námitkách) pak zadavatel uvádí, že toto zařízení postrádá prvek nahodilosti, jelikož řidič výcvikové techniky může při průjezdu levotočivé či pravotočivé zatáčky předpokládat, na kterou stranu ke smyku výcvikové techniky dojde. Obsahově stejnou argumentaci zadavatel následně uvádí i v rámci svého vyjádření k návrhu. Naproti tomu navrhovatel ve vztahu k předmětnému požadavku na tzv. smykovou desku v návrhu uvádí, že *„[k]yvňá deska sice způsobuje smyk, ale stále na stejném místě. Náhodnost kyvné desky tkví pouze v tom, že řidič nezná stranu (např. točivost zatáčky), ale smyk se děje stále ve stejném místě. Účastníci kurzu se tak na tuto skutečnost mohou připravit.“* Dle navrhovatele tak smyková deska sice dílčím způsobem cvičí postřeh řidiče, ale simuluje situaci, která v reálné provozu nenastane, tedy situaci, kdy řidič sice neví, na jakou stranu dostane smyk, ale ví přesně v jaký moment, a na tuto situaci se může připravit. Navrhovatel dále uvádí, že prvek nahodilosti je naplněn rovněž v případě tzv. kopce s kluznou plochou, když *„[p]ři využití kopce s kluznou plochou naopak předvídatelnost místa smyku nikdy nemůže nastat, jelikož při jízdě v kopci působí několik faktorů jako např. použití motorové brzdy, retardéru, stav pneumatik, použití servořízení řízení, čidla ABS, zátěžové ventily provozních brzd“* a *„[u] kopce s kluznou*

plochou tak účastníků stejně jako v reálné situaci není zřejmé, v jakém místě, na jakou stranu a jaký smyk přijde.“ Z výše uvedeného tedy plyne, že navrhovatel shledává nahodilost u tzv. smykové desky v tom, že řidič nezná stranu (např. točivost zatáčky) a za prvek, který nahodilosti nesvědčí pak považuje to, že smyk se děje stále ve stejném místě a účastníci kurzu se tak mohou na tuto skutečnost připravit. Úřad na tomto místě opakuje, že předmět plnění šetřené veřejné zakázky spočívá v provádění výcviku v kurzech bezpečné jízdy s nákladními automobily pro řidiče HZS ČR. Úřad považuje za obecně známé, že vozidla HZS ČR disponují právem přednostní jízdy, přičemž toto právo spočívá v umožnění plynulého průjezdu, kdy řidiči ostatních vozidel jsou povinni vozidlům s právem přednostní jízdy bezpečný a plynulý průjezd umožnit. Ačkoliv však vozidla HZS ČR právem přednostní jízdy disponují, nelze vyloučit situaci, kdy toto právo nebude ostatními účastníky silničního provozu respektováno. Za této situace tak může vzniknout riziko smyku, kdy vozidlo, které aktivně využívá právo přednostní jízdy, bude nuceno reagovat na náhle vzniklou dopravní situaci, kdy do směru jízdy vozidla s přednostním právem jízdy vstoupí jiný účastník silničního provozu. Zpravidla se tak může stát při průjezdu křižovatkou. Úřad má za to, že v takové situaci tedy řidič může očekávat vznik smyku v konkrétním místě (v průjezdu křižovatkou), avšak je rovněž vystaven „prvku nahodilosti“ jestli, a případně jakým způsobem, ke smyku dojde. Úřad má za to, že uvedený modelový příklad zcela koresponduje s požadavkem zadavatele v čl. 2.4. písm. c) technických podmínek, když zadavatel zde požaduje, aby **směr smyku vpravo či vlevo a jeho intenzita**, byly pro účastníka výcviku **nepředvídatelnými**. Úřad v této souvislosti doplňuje, že obdobnou argumentaci uvedl zadavatel ve svém vyjádření k návrhu a současně Úřad konstatuje, že ji považuje za zcela příslušnou a racionální. S ohledem na výše uvedené skutečnosti tak má Úřad za to, že požadavek zadavatele dle 2.4. písm. c) technických podmínek (na tzv. smykovou desku) považuje za dostatečně odůvodněný oprávněnými potřebami zadavatele a nepředstavuje tak omezení hospodářské soutěže, které by bylo v rozporu se zákonem.

70. Nad rámec uvedeného Úřad sděluje, že argumentaci navrhovatele v souvislosti s tzv. kopcem s kluznou plochou nepovažuje za příslušnou, neboť má za to, že navrhovatelem zmiňované faktory jako je použití motorové brzdy, stav pneumatik, použití servořízení řízení, čidla ABS, zátěžové ventily provozních brzd nepůsobí výhradně při použití tzv. kopce s kluznou plochou, ale nelze je vyloučit ani při použití tzv. kluzné desky. Užívána by totiž v obou případech byla stejná vozidla. Rovněž se Úřad neztotožňuje s argumentací navrhovatele, že upřednostněním tzv. smykové desky zadavatel postupoval v rozporu se zásadou podpory inovací. Své tvrzení, že v případě tzv. smykové desky se (v porovnání s tzv. kopcem s kluznou plochou) jedná o zastaralou technologii totiž navrhovatel ničím neprokazuje, přičemž to, že tzv. smykovou deskou disponují toliko dva subjekty působící na relevantním trhu, nebo že v existuje rovněž modernější technologie pro nácvik zvládnutí smyku, bez dalšího, ale hlavně v kontextu výše dovozené oprávněné potřeby zadavatele, nemůže znamenat, že předmětný požadavek zadavatele na tzv. smykovou desku je v rozporu se zásadou inovací zakotvenou v § 6 odst. 4 zákona.
71. V souvislosti s požadavkem zadavatele na tzv. smykovou desku provedl Úřad rovněž šetření na relevantním trhu. S ohledem na požadavek zadavatele na dojezdovou vzdálenost místa plnění veřejné zakázky k sídlu Záchranného útvaru HZS ČR v dálce do 60 minut oslovil Úřad toliko dodavatele sídlící v požadované dojezdové vzdálenosti (vyjma polygonu v Ostravě).

Z úřední povinnosti⁷ je Úřadu známo, že v požadované dojezdové vzdálenosti připadají v úvahu toliko polygony v Ostravě a Třinci, přičemž spol. provozující polygon v Ostravě Úřad neoslovil, neboť skutečnost, zda polygon této společnosti disponuje tzv. smykovou deskou (tak jak požaduje zadavatel) není v šetřené věci sporná. Z provedeného šetření pak plyne, že ani dodavatel STEEL RING ani dodavatel Safety Driving (oba provozující polygon v Třinci) především vůbec nedisponují polygonem s plochou, která je přizpůsobená pro výcvik vozidel kategorie N3, a rovněž není ani vybavena zařízením umožňujícím vyvolání přetáčivého smyku pro vozidla kategorie N3, a tedy ani tzv. kopcem s kluznou plochou pro uvedení do smyku vozidel kategorie N3, ani smykovou deskou. Z uvedeného tudíž plyne, že za předpokladu oprávněnosti požadavku zadavatele na dojezdovou vzdálenost místa plnění veřejné zakázky k sídlu Záchraného útvaru HZS ČR v dálce do 60 minut – což Úřad dovodil výše – a s ohledem na skutečnost, že žádný další polygon v požadované dojezdové vzdálenosti není způsobilý pro realizaci kurzů bezpečné jízdy s vozidly kategorie N3, by požadavek zadavatele dle zadavatele dle 2.4. písm. c) technických podmínek (na tzv. smykovou desku) sám o sobě nemohl zajistit žádnému relevantnímu dodavateli konkurenční výhodu, resp. změna předmětné zadávací podmínky dle požadavku navrhovatele by nemohla nikterak rozšířit hospodářskou soutěž.

72. Ve vztahu k námitce nedostatečného odůvodnění rozhodnutí zadavatele o námitkách navrhovatele sděluje Úřad následující. Úřad konstatuje, že obsahem podaných námitek byly námitky navrhovatele týkající se délky lhůty pro podání nabídek a dále postupu zadavatele spočívajícím ve stanovení požadavku na dojezdovou vzdálenost místa plnění veřejné zakázky k sídlu zadavatele a požadavku zadavatele na tzv. smykovou desku. Úřad přezkoumal rozhodnutí o námitkách a dospěl k závěru, že v rozhodnutí o námitkách se zadavatel podrobně a srozumitelně vyjádřil ke všem namítaným skutečnostem, přičemž navrhovateli podal relativně podrobné zdůvodnění svého postupu s vysvětlením, proč považuje své požadavky za odůvodněné. Ve vztahu k namítané délce lhůty k podání nabídek pak zadavatel konstatoval, že v této věci přijal opatření k nápravě. Úřad sděluje, že z rozhodnutí o námitkách je tak zřejmé, proč zadavatel námitky navrhovatele odmítl jako nedůvodné a je z něj tedy patrné, proč považuje svůj postup v zadávacím řízení za souladný se zákonem, stejně tak proč považuje argumenty navrhovatele v této souvislosti za liché. Zcela zjevně tak rozhodnutí o námitkách nelze považovat za pouhé formální odmítnutí námitek bez jakéhokoli podrobného a srozumitelného odůvodnění. Lze totiž dovodit, že ve vztahu k dotčené části námitek je postihnuto jejich gros a zdůvodnění, které zadavatel stěžovateli (navrhovateli) poskytl, je dostačující k tomu, aby byla naplněna povinnost zadavatele vymezená v § 245 odst. 1 zákona spočívající v jasném a srozumitelném vypořádání odůvodnění rozhodnutí o námitkách.
73. Úřad tak uzavírá, že předmětné rozhodnutí o námitkách vyjadřuje ucelený pohled zadavatele na navrhovatelem namítané skutečnosti. Zadavatel se tak ve svém rozhodnutí o námitkách dostatečně vypořádal se všemi relevantními skutečnostmi namítanými navrhovatelem způsobem splňujícím požadavky náležitého odůvodnění rozhodnutí ve smyslu § 245 odst. 1 zákona.
74. Nad rámec uvedeného Úřad ve vztahu k replice navrhovatele k vyjádření zadavatele k návrhu (viz bod 28. a násl. odůvodnění tohoto rozhodnutí) sděluje následující. Úřad rekapituluje, že

⁷ Ze spisu vedeného Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0236/2023/VZ, jež se týkal obdobné skutkové věci a jehož účastníky byli stejní účastníci jako v šetřené věci.

usnesením ze dne 27. 6. 2024 stanovil Úřad účastníkům řízení sedmidenní lhůtu (od doručení předmětného usnesení), ve které se mohli vyjádřit k podkladům rozhodnutí, přičemž navrhovateli bylo toto rozhodnutí doručeno dne 2. 7. 2024. **Lhůta k vyjádření se k podkladům rozhodnutí** stanovená uvedeným usnesením tedy **navrhovateli uplynula dne 9. 7. 2024**. Dne 11. 7. 2024 doručil navrhovatel Úřadu svou repliku k vyjádření zadavatele k návrhu (dále jen „replika“). Úřad akcentuje, že vyjádření zadavatele k návrhu (ke kterému se navrhovatel vyjadřoval v rámci repliky) je podkladem pro vydání rozhodnutí a je obsahem správního spisu (položka č. 10 ve spise). K replice navrhovatele tedy Úřad uvádí, že tato byla **učiněna až po uplynutí lhůty pro vyjádření k podkladům rozhodnutí, a proto k ní Úřad** v souladu s § 261 odst. 3 zákona **nepřihlíží**. Úřad nad rámec uvedeného doplňuje, že v replice neshledal žádné skutečnosti, návrhy důkazů ani jiné návrhy, jimiž má být zpochybněna věrohodnost podkladů pro vydání rozhodnutí, přičemž toto navrhovatel ani netvrdí. Obsahem předmětné repliky je v zásadě toliko argumentace, kterou navrhovatel uváděl již v rámci námitek a posléze návrhu, přičemž ačkoliv argumentace obsažená v replice již užitou argumentaci částečně rozvíjí, tak ve své podstatě neobsahuje žádné rozhodné skutečnosti, které by se nějak vymykaly argumentaci, kterou navrhovatel konstantně uváděl v průběhu správního řízení.

75. Z uvedených důvodů nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření, a proto Úřad podle § 265 písm. a) zákona rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a návrh navrhovatele zamítl.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 602 00 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona zasílají Úřadu výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza

Mgr. Markéta Dlouhá
místopředsedkyně

Obdrží

1. Česká republika - Záchraný útvar Hasičského záchranného sboru České republiky, Opavská 771/29, 748 01 Hlučín
2. Agentura POZITIF s. r. o., Do Čertous 2622/14, 193 00 Praha

Vypraveno dne

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy